

Magazine van Stichting Kimon

DISCIPEL

**KIMON
35 JAAR**
1991 - 2026

Gods werk
gaat door!

Kleurplaat
van José

Van pionieren tot
professionaliseren

Jubileum-
concert

kimon
wijst kinderen de Weg

IN DIT NUMMER

MAGAZINE VAN STICHTING KIMON NR. 2

Voorwoord

"Eens zal op de grote morgen"

03

35 jaar Kimon

Gods werk gaat door

04

Kinderpagina

Kleurplaat van José uit Zuid-Afrika

08

Een dag in het leven

Een dag in het leven van vier meiden in Malawi

10

Terugblik Jantina

Zaaien in vertrouwen

12

Nieuws

Algemene nieuwsberichten

14

Achter de schermen

Van pionieren tot professionaliseren

15

Jubileumconcert

35 jaar Kimon

16

ONZE MISSIE

De liefde van Jezus Christus voor kinderen dringt ons om wereldwijd kinderen op te zoeken, hen een helpen-de hand te bieden en de goede boodschap van Gods Woord te brengen.

Nalatenschap en Stichting Kimon

Denkt u na over een erfstelling of legaat en zoekt u een passende bestemming? Stichting Kimon werkt vanuit de Bijbelse missie "Laat de kinderen tot Mij komen en verhindert ze niet" (Luk. 18:16). Deze boodschap delen de veldwerkers met kansarme kinderen en jongeren wereldwijd, ondersteund door hulpverlening en onderwijs. Elke nalatenschap geeft meerwaarde aan het leven van kansarme kinderen in Azië, Afrika of Europa.

Neem contact op via 085 04 07 610 of stuur een e-mail naar info@kimon.nl.

Colofon

Stichting Kimon is een interkerkelijke hulp/zendingsorganisatie die zich richt op kinderen en jongeren wereldwijd.
Dit periodiek wordt gratis toegezonden aan donateurs en belangstellenden van de stichting.
Productie Verloop, Alblasserdam - verloop.nl
Marketing Advise Rijssen
Redactie Wendy Schipper, Heidi Verwoert, Jacolien Overeem
Kantooradres Laan van Westenenk 12, 7336 AZ Apeldoorn
Postadres Postbus 646, 7300 AP Apeldoorn
Contact info@kimon.nl www.kimon.nl
Lezersadministratie
T 085 0407610 • lezers@kimon.nl
CBB Dit blad is in gesproken vorm beschikbaar via de CBB

Giften kunt u overmaken op:

IBAN NL70 RABO 0157 5187 44

Adverteren info@kimon.nl

Presentaties/acties scholen en kerken
voorlichting@kimon.nl

Directeur Bram Nijveld

Comité van aanbeveling Ds. A.A. Egas, Damwoude, Ds. 't Hart, Zwartebroek, Ds. K. Hoefnagel, Meerkerk, Mr. J.J. Jacobse, Middelburg, Ds. J.T. Pronk, Grand Rapids, Dr. A.A. Teeuw, Ridderkerk, Ds. A.A.F. van de Weg, Apeldoorn.

Bestuursleden Simjon van den Berg - eerste voorzitter, Soschanne Schurink - tweede voorzitter, Jacob Kreijkes - penningmeester, Carolien van Genderen - secretaris, Henk Jongeneel - bestuurslid, Renske Karens - bestuurslid

Voor alle genoemde data in deze uitgave geldt: Zo de Heere wil en wij leven.

Algemeen Nut
Beoogende Instelling
ANBI

'EENS ZAL OP DE GROTE MORGEN'

Een lied dat mij steeds opnieuw raakt en binnen het werk van Kimon telkens betekenis krijgt. Voor mij begon dat in 2012, toen het werd gezongen bij de uitzending van Frans van der Maas naar Guinee-Bissau, waar hij meehielp aan de bouw van ons ontmoetingscentrum.

Ruim een jaar later, op Eerste Paasdag, kwam het lied opnieuw in mijn gedachten. De volgende dag ontving ik een mail van Frans met de vraag aanwezig te zijn bij de opening. Het voelde als een duidelijke roeping om te gaan. Wat ik daar zag, maakte diepe indruk: hoe God werkt door de inzet van onze veldwerkers. Het bracht het lied tot leven.

Voor de woorden uit het vierde vers zijn mij bijgebleven: "Blank en bruin worden vereend, kleur of ras is niet belangrijk, maar Gods gunst aan ons verleend." Het raakt de kern van ons werk bij Kimon: over grenzen heen kinderen bereiken met het Evangelie, in het vooruitzicht dat we eens samen, hand in hand, voor Hem zullen staan.

In deze editie klinken de verhalen door van mensen die zich geroepen weten tot dit werk. Oprichter Adriaan Laseur, directeur Bram

Nijveld, voormalig bureau manager Dianne van den Belt en veldwerker Jantina Bucur getuigen ieder op hun eigen manier van Gods leiding en trouw binnen Kimon.

Met dankbaarheid kijken we terug op 35 jaar missiewerk, in het besef dat dit nooit uit eigen kracht is gegaan. Zoals Paulus schrijft in Filippenzen 1:6: "Ik vertrouw erop dat Hij die in u een goed werk begonnen is, dat voltooi- en zal tot op de dag van Jezus Christus." Dat geeft vertrouwen en moed om door te gaan. We zien uit naar die grote morgen en mogen dit werk, in afhankelijkheid van Hem, blijven doen.

Alle eer aan Hem. Soli Deo Gloria.

Sijmon van den Berg
Voorzitter bestuur

“

“Ik vertrouw erop dat Hij die in u een goed werk begonnen is, dat voltooi- en zal tot op de dag van Jezus Christus.”

(Filippenzen 1:6)

Sijmon van den Berg
Voorzitter bestuur

Het begon klein. Maar nu mag
het werk op allerlei plekken
zichtbaar zijn, als een kleurrijke
vlinder die rondvliegt."

Gods werk gaat door!

Interview met Adriaan Laseur en Bram Nijveld

Voor Adriaan Laseur begint het allemaal bij één Bijbelgedeelte: "Laat de kinderen tot Mij komen." Door die woorden ontstond 35 jaar geleden het verlangen om iets te doen voor kinderen wereldwijd. Inmiddels is stichting Kimon actief in meerdere werelddelen. De kern is echter hetzelfde gebleven: kinderen bereiken met het Evangelie van Jezus Christus. Voor dit jubileum blikken oprichter Adriaan Laseur en huidige directeur Bram Nijveld samen terug én vooruit.

“

Een lege maag
heeft geen oren”
(William Booth)

Waar het begon

Wanneer de inmiddels 77-jarige Adriaan Laseur terugdenkt aan het ontstaan van Kimon, komt hij steeds weer uit bij Markus 10. "Jezus nodigt de kinderen uit om bij Hem te komen," vertelt hij. "Er staat letterlijk dat Hij hen in Zijn armen neemt, hun de handen oplegt en hen zegent. Dat vind ik zo prachtig. Jezus houdt kinderen niet op afstand, maar komt juist dichtbij." Begin jaren negentig leest Laseur regelmatig berichten over straatkinderen in onder andere Mexico-Stad en Rio de Janeiro die opgroeien in diepe armoede. "Ik vroeg me af: wie doet hier eigenlijk iets aan in Nederland?" Die vraag laat hem niet meer los. Samen met enkele betrokkenen besloot hij het eenvoudigweg te proberen. Zelfs een buurman die weinig met het geloof had, hielp mee met de financiën. "We dachten: laten we gewoon beginnen. Je kunt wel zeggen dat iets mooi werk is, maar op een gegeven moment moet je ook iets dóén." Op 7 juni 1991 wordt stichting Kinderhulp Mondiaal opgericht, later afgekort tot Kimon.

Bij de notaris krijgt hij nog te horen dat er al zoveel stichtingen zijn. "Maar ik antwoordde: 'Er zijn juist te weinig stichtingen.' Ik hoopte dat we als klein sterretje van betekenis konden zijn."

"Haar hele gezicht straalde"

Tijdens een bezoek aan Bangladesh, waar Kimon al vroeg betrokken raakt bij het Samaritan Children Home van David Halder, beleeft Laseur een moment dat hem altijd is bijgebleven.

"We liepen een warenhuis binnen en daar zat een meisje in een groene sari op de grond. Ze kon niet lopen, maar schoof naar mij toe toen ze me zag. Ze deed haar hand open en keek me aan." Even valt hij stil. "Haar hele gezicht straalde. Dat vond ik zó bijzonder."

Die ontmoeting raakte hem diep, juist omdat dit hem herinnerde aan onze afhankelijkheid van God. "Dat meisje liet mij iets zien van hoe wij tegenover God staan. Geloof is uiteindelijk ontvangen met lege handen. Alles wat werkelijk telt, wordt ons gegeven. Of zoals Luther zei: 'Wij zijn bedelaars; dat is waar.'"

Juist daarom blijft kinderevangelisatie voor hem de kern van het werk. "Kinderen staan vaak nog zo spontaan en open voor Zijn Koninkrijk, zonder allerlei bedenkingen."

Meer dan alleen hulp

Door de jaren heen groeit Kimon verder. De eerste jaren lag de focus vooral op Bangladesh. Kort daarna kwam Brazilië in beeld, toen Janneke Hulst via Kimon uitgezonden werd naar de straatkinderen van Rio de Janeiro. "Daarmee werden we echt een zendende organisatie," blikt Laseur terug. In die jaren breidde het werk zich langzaam uit. "Rond 1996 en 1997 kreeg het werk echt vleugels," herinnert Laseur zich. "Er kwamen meer veldwerkers en meer mensen raakten betrokken." Toch bleef de identiteit onveranderd.

"Praktische hulp is belangrijk," benadrukt Bram Nijveld. "Maar het staat nooit op zichzelf. We willen kinderen niet alleen helpen in hun omstandigheden, maar hun óók vertellen Wie de Heere Jezus is." Daarom werkt Kimon vanuit vijf pijlers: evangelisatie, onderwijs, medische hulp, woonvormen en zelfredzaamheid.

Laseur vat de werkwijze van Kimon eenvoudig samen: "Een lege maag heeft geen oren." Bram herkent dat vanuit zijn eigen bezoeken aan projecten. "Mensen moeten merken dat je om hen geeft. Vanuit die relatie mag ook het Evangelie klinken."

Tijdens een reis naar Madagaskar ontmoette Bram een ernstig ziek meisje, Olivina. "Ze had ontstoken hersenen door malaria. Samen met haar moeder

1991
Oprichting
Stichting
Kinderhulp
Mondiaal

1991
Start
ondersteuning
Samaritan
Children Home
(Bangladesh)

1993
Eerste
uitzending
naar Brazilië

1996-1997
Groei van projecten
en uitzendingen,
onder meer naar
Roemenië

2003
Uitbreiding
naar Afrika:
Guinee-Bissau en
later Zuid-Afrika

en oma hebben we haar naar het ziekenhuis gebracht. Zij hadden nog nooit in een auto gezeten en vertrouwden ons in eerste instantie niet."

Onderweg ontstond paniek, omdat de vrouwen dachten dat hun iets aangedaan zou worden. "Gelukkig konden mensen vertalen en uitleggen wat we deden en kon het meisje uiteindelijk behandeld worden. Dan zie je van heel dichtbij hoe groot de nood is," zegt Bram. "Maar ook hoeveel verschil zorg, aandacht en het Evangelie kunnen maken."

Een trouwe achterban

Toen Bram enkele jaren geleden betrokken raakte bij Kimon, trof hem vooral één ding. "De trouwe achterban," zegt hij direct. "Dat is echt bijzonder. Zoveel mensen, kerken en bedrijven die Kimon al jarenlang ondersteunen."

Tegelijkertijd zag hij dat verdere professionalisering nodig was. "We werken inmiddels wereldwijd. Dat vraagt om duidelijke processen en professionele ondersteuning," zegt Bram. "Daar hebben we de afgelopen jaren stevig op ingezet."

Zo werkt Kimon aan een nieuwe website, betere systemen en meer communicatie via sociale media. Ook wordt nagedacht over een sterker bedrijvenplatform. "Dit werk is voor mij meer dan een baantje," zegt Bram. "Er lopen heel veel zielen op deze wereld die gered moeten worden. We willen ondernemers meer betrekken bij het werk. Niet alleen financieel, maar ook door hen zelf projecten te laten bezoeken en de impact te laten zien." Laseur moedigt dat van harte aan. "Je moet blijven delen wat er gebeurt. Mensen raken betrokken als ze zien wat er mogelijk is."

Het blijft Gods werk

Als beide mannen terugkijken op 35 jaar Kimon, overheerst vooral dankbaarheid. "Het is vooral de bemoeienis van God geweest dat het werk nog bestaat," zegt Laseur eenvoudig. "Dat andere mensen het werk hebben opgepakt vanuit dezelfde motivatie, dat vind ik prachtig." Volgens hem is dat alleen mogelijk geweest dankzij de inzet van vrijwilligers, kerken en trouwe gevers. "Zoveel mensen hebben hun schouders eronder gezet. Daar ben ik nog altijd dankbaar voor."

Ook Bram kijkt zo naar de toekomst. "Ik hoop dat nog meer kinderen bereikt mogen worden met het Evangelie. Dat het werk verder mag groeien en uitbreiden. Maar dat kan alleen met Gods zegen." Tijdens het gesprek noemt Laseur het lied 'Gods werk gaat door', dat volgens hem alles samenvat.

Van klein begin naar kleurrijke vlinder

Aan het einde van het gesprek gebruikt Adriaan Laseur een beeld dat treffend verwoordt hoe hij naar 35 jaar Kimon kijkt. "Een rups groeit eerst verborgen in een cocon," vertelt hij. "En op een dag ontpopt hij zich tot een vlinder." Zo ziet hij ook Kimon. "Het begon klein. Maar nu mag het werk op allerlei plekken zichtbaar zijn, als een kleurrijke vlinder die rondvliegt."

Bram vult aan: "Niet: kijk eens wat wij hebben opgebouwd. Maar: kijk eens hoe God mensen wil gebruiken."

Vijfendertig jaar na de oprichting is dat nog altijd de missie van Kimon: kinderen wereldwijd vertellen over de liefde van Christus, in woord én daad. En zolang dat gebeurt, gaat Gods werk door.

//

Er lopen heel veel zielen op deze wereld die gered moeten worden."

Hallo allemaal!

Ik ben José en ik woon nu 7 jaar in Zuid-Afrika. Daar help ik kinderen en andere mensen die het moeilijk hebben, door samen te knutselen, te tekenen en hen over God te leren. Ik heb speciaal voor jullie een mooie kleurplaat gemaakt. Je kunt hem downloaden op de website van Kimon en dan inkleuren. Ik ben heel benieuwd naar jullie mooie creaties!

Groetjes José

KINDEREN 7-12 JAAR

REBUS LOS JIJ HEM OP?

-sp

d=z
m=d

-gir

-pap

+sp aan het begin
g=k

-bra

eerste k = o

-b

-n
+tje

b=n

i=r

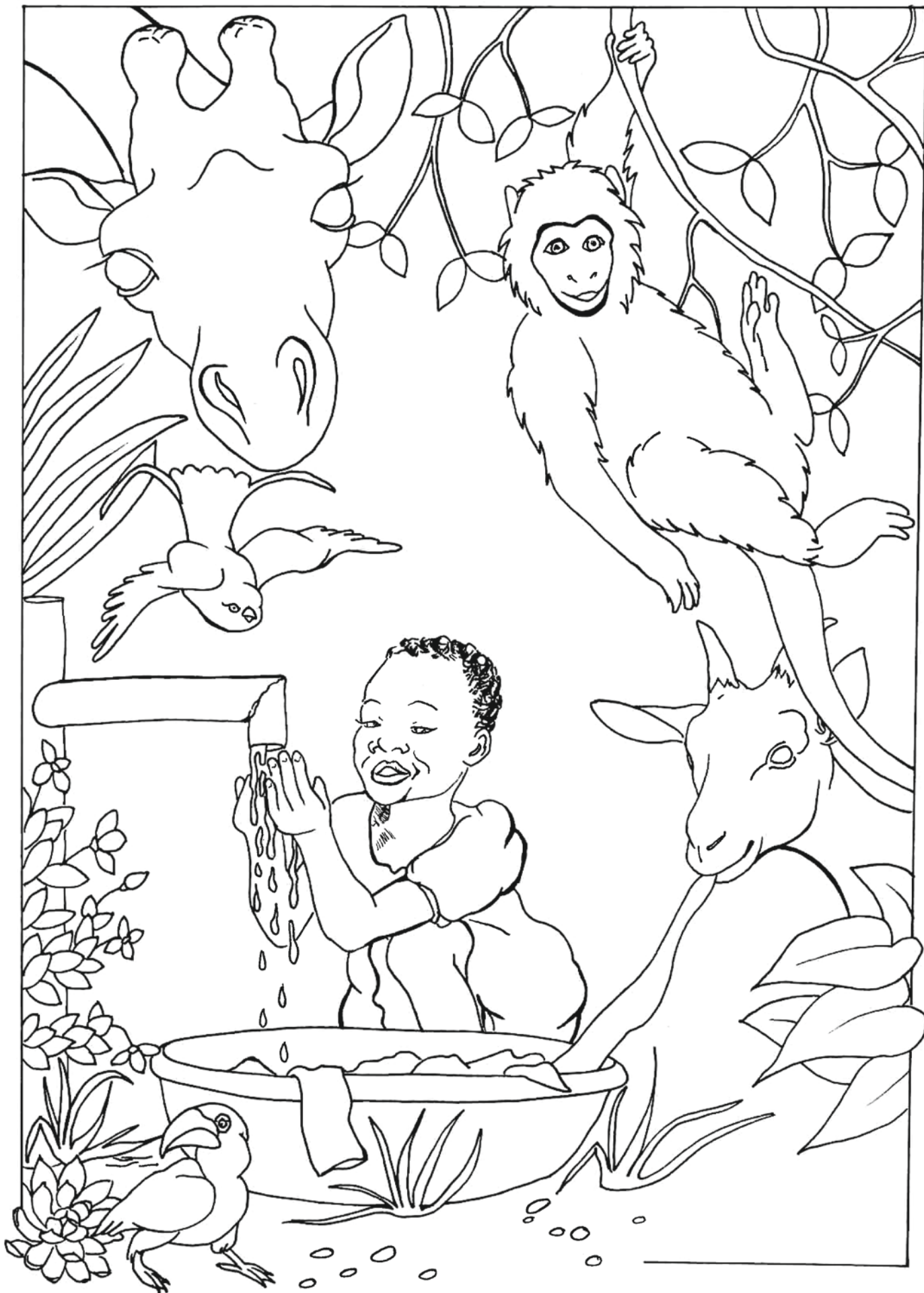

p=l
tweede a = s

Je mag een foto van je ingekleurde kleurplaat en/of de oplossing van de rebus opsturen naar Stichting Kimon, Laan van Westenenk 12, 7336 AZ Apeldoorn of naar info@kimon.nl. Vergeet niet je naam, adres en leeftijd te vermelden. Je maakt kans op een leuke prijs!

Hij schakelt allerlei mensen in,
maar uiteindelijk is en blijft
het Zijn werk."

Een dag in het leven van vier meiden in Malawi

KIMON
35 JAAR
1991 - 2026

In de tuin van ons huis in Malawi stond een klein huisje. Daar groeiden vier meiden op, die meer dan elf jaar deel uitmaakten van ons dagelijks leven. We mochten voor hen zorgen en samen met hen optrekken.

**Hans en Gerrie
Kasbergen**

Veldwerkers Malawi

Gerrie vulde 's ochtends hun broodtrommels en zorgde dat alles klaarlag, waarna de meiden vertrokken naar school. Als ze 's middags thuiskwamen van school gingen ze hout sprokkelen in het bos om te kunnen koken en wasten ze hun kleding. Gerrie keek of de kleding goed schoon was en naaide het als het kapot was. Hans lijmdde versleten schoenen, zodat ze weer een tijdje meekonden. Voordat de meiden met vriendinnetjes mochten spelen, werd gekeken of hun huiswerk wel was gemaakt. 's Avonds was het tijd voor het gezinsmoment. We

lazen samen uit de kinderbijbel en zongen liederen. De meiden gingen mee in onze auto om boodschappen te doen en op zondag gingen ze mee naar de kerk. Daar hielpen ze bij de zondagsschool. Iedere maand hielpen ze ook bij de sing-in, in onze tuin. Tientallen buurtkinderen kwamen samen om te zingen, te luisteren naar een Bijbelverhaal en een boterham te eten. Terwijl wij op verlof waren in Nederland, vertelden ze enthousiast dat er, net als iedere maand, weer kinderen bij de poort stonden te wachten. "We hebben gewoon de poort opengedaan en de sing-in gehouden", vertelden ze. "We hadden geen limonade en geen boterhammen, maar we konden wel een verhaal vertellen en spelletjes doen." Omdat ze inmiddels al zoveel Bijbelverhalen kenden, vertelden ze er nu zelf één aan de kinderen.

De meiden zijn inmiddels uitgevlogen: twee van hen zijn kleuterjuf geworden, net als Gerrie en een ander helpt mee met de zondagsschool.

Het blijft bijzonder: Gods werk gaat door. Het is niet van ons, maar van Hem. Hij schakelt allerlei mensen in, maar uiteindelijk is en blijft het Zijn werk.

ZAAIEN IN VERTROUWEN

“Je mag een zaadje zaaien, in vertrouwen dat God het laat groeien.” Met die woorden vat Jantina haar werk in Roemenië samen. Ze vertrok op haar 21e; zeventien jaar later geeft ze nog altijd kinderclubs in verschillende dorpen. Niet altijd met direct zichtbaar resultaat, maar wél in het vertrouwen dat God werkt.

Wist je meteen dat je naar Roemenië zou gaan?

Jantina: “Toen ik werd uitgezonden was ik nog jong. Dan sta je voor grote keuzes en ben je veel bezig met de vraag: is dit echt de weg die God wijst? Gaandeweg ervoer ik steeds opnieuw dat Roemenië de plek is waar God mij hebben wil. Tegelijk leerde ik: roeping is in de eerste plaats trouw zijn aan Gods leiding, maar niet per se levenslang op dezelfde plek.”

Hoe ontwikkelde het werk zich door de jaren heen?

“In het begin moet je de cultuur echt leren kennen.” Haar huwelijk met Eugen in 2012 hielp daarbij enorm. “Als Roemeen begrijpt hij precies hoe mensen denken en reageren.” Ook in de dorpen groeide langzaam vertrouwen. “Je blijft toch een beetje buitenlander,” zegt ze eerlijk. “Maar inmiddels kennen mensen me al jaren. Ouders zeggen tegen elkaar: mijn kind gaat ook naar

**Kimon is als een
aanlegsteiger waar
je als veldwerker
steeds weer mag
aanleggen.”**

de club, dus je kunt je kind er gerust heen sturen.” Tijdens de kinderclubs vertelt Jantina Bijbelverhalen, leren kinderen liederen en Bijbelteksten en is er ruimte voor spel. Voor veel kinderen betekent haar aanwezigheid meer dan alleen de kinderclub. “Sommige jongeren hebben weinig mensen op wie ze kunnen terugvallen. Dan is het bijzonder dat ze weten dat er iemand is die naar hen luistert en bij wie ze terecht kunnen.”

Juist in dat langdurige contact zag Jantina soms pas jaren later vrucht op het werk.

Waar zag je Gods werk heel duidelijk?

Jantina denkt direct aan Joanna, een meisje dat jaren geleden naar de tienerclub kwam. “Ze was gezellig, maar ik dacht niet dat het Evangelie haar echt raakte.” Joanna verhuisde naar het buitenland. Pas jaren daarna hoorde Jantina opnieuw over haar. “Ze was getrouwd, tot geloof gekomen en gedoopt. Nu komt ze met haar eigen kinderen naar de club als ze weer in het dorp is. Zo bijzonder als je dat hoort.”

“We hebben ook dorpen gehad waar jarenlang weinig zichtbaar werd van wat er bleef hangen,” zegt ze. “Dan kun je best twifelen. Maar als je weet dat God je daar wil hebben, blijf je. Ook zonder direct zichtbare vrucht.”

“Juist omdat ze nog een heel leven voor zich hebben, is het bijzonder wat je nu mag meegeven. Al is het maar één jaar dat een kind regelmatig komt, dan weet ik zeker dat het iets is wat ze hun leven lang niet meer zullen vergeten.”

Wat heeft het kinderwerk jou persoonlijk geleerd?

“Dat aanwezigheid ontzettend belangrijk is,” zegt Jantina. “Je kunt veel Bijbelverhalen vertellen, maar kinderen onthouden vaak vooral wie je bent en de manier waarop je met hen omgaat.”

Ook haar eigen geloofsleven wordt door het werk gevormd. “Wanneer je een club voorbereidt, bereid je jezelf geestelijk ook voor. Je gaat eerst zelf door een Bijbelgedeelte heen voordat je het aan anderen kunt uitleggen. Je kunt alleen uitdelen als je zelf eerst bij de Bron bent geweest,” merkt ze op.

Samen met Eugen kreeg Jantina drie kinderen: Jamel en de tweeling Eva en Eliza. Hun leven speelt zich af tussen Roemenië en Nederland.

Hoe is het om als gezin tussen twee culturen te leven?

“We leven eigenlijk in twee werelden,” vertelt ze. “Als we in Roemenië zijn, missen we Nederland. En

als we in Nederland zijn, missen we de mensen in Roemenië weer.” Dat leven tussen twee culturen is niet altijd makkelijk.

Ook de afstand tot Nederland is voelbaar geworden. “Je merkt wel dat je na al die jaren iets verder van mensen weg komt te staan. Dat is lastig, want dat wil je niet. Contact blijft belangrijk, maar verandert wel.”

Welke rol speelde Kimon daarin?

“Als je zolang in het buitenland werkt, heb je mensen nodig bij wie je terecht kunt,” vertelt Jantina. “Kimon is als een aanlegsteiger waar je als veldwerker steeds weer mag aanleggen. Een plek waar je op adem kunt komen en je vragen kunt delen.”

Al zeventien jaar ervaart ze Kimon als een vaste basis in Nederland. “Juist omdat de afstand groter voelt, is het bijzonder dat het hometeam en de achterban betrokken blijven. Ook is het fijn dat Kimon om ons heen staat, omdat ze vaak door ervaring begrijpen wat het leven op het zendingsveld inhoudt.”

Waar zag je Gods trouw het sterkst?

“In mijn persoonlijke relatie met de Heere en Zijn zorg voor ons gezin. Zeker ook financieel,” vertelt Jantina. “Soms dachten we: hoe krijgen we dit rond? Maar we hebben steeds weer ervaren dat God voorziet.”

Wat hoop je voor de komende jaren?

“Dat nog meer kinderen het Evangelie zullen horen en geloven,” zegt ze. “Je mag zaaien in vertrouwen dat God Zelf de groei geeft.”

Kimon in beweging: digitalisering en nieuwe mensen

We werken volop aan de digitalisering van Kimon: een nieuwe website en een opgefriste huisstijl, zodat we ons werk beter zichtbaar maken en meer mensen bereiken: nieuwe veldwerkers, donateurs en vrijwilligers. Dit doen we tot uitbreiding van Gods Koninkrijk (Luk. 14:23: "opdat Mijn huis vol worde"). We zijn dankbaar en zien vol verwachting uit naar wat komt.

Daarnaast namen we afscheid van **Inge van den Berg**, die maar liefst 13 jaar met grote toewijding de lezersadministratie verzorgde. Tegelijk zijn we dankbaar dat we drie nieuwe vrijwilligers mogen verwelkomen. Tot slot verwelkomen we **Renske Karens** als nieuw bestuurslid. Haar ervaring als verpleegkundige, gecombineerd met management- en innovatiekennis, sluit prachtig aan bij onze missie: zorg en hoop brengen bij kinderen, ook ver buiten Nederland!

Scholen in actie

De afgelopen maanden hebben meerdere scholen actie gevoerd voor Stichting Kimon na presentaties door vrijwilligers en medewerkers. Dat leverde de volgende netto-opbrengsten op:

CNS Putten (verkoop snoeprollen)	€15.000
Johannes Calvijnsschool Urk (verkoop snoeprollen en klusjes)	€3.000
KC De Morgenster Genemuiden (klusjeskaart)	€1.700
Prinses Julianaschool Lieren (Biddagcollecte)	€200
Jacobus Fruytier Apeldoorn (sponsorloop) (waarbij grootste deel bestemd voor project Jedidja in Guinee-Bissau)	ruim €6.900
Ds. Du Marchie van Voorthuissenschool Urk (diverse acties) (waarbij €4500 bestemd voor het bibliotheek-project van Jolanda van Essen in Roemenië)	€6.000
Willem Farelsschool Hoevelaken (verkoop snoeprollen)	ca. €3.600
Eben-Haëzerschool Drachten (collecte)	€1.025
Groen van Prinstererschool Katwijk aan Zee (collecte)	€898,10

In totaal opgehaald t/m mei: €38.323,10

Wij zijn alle leerlingen, ouders, leerkrachten en betrokkenen hartelijk dankbaar voor hun inzet en betrokkenheid.

OOK EEN PRESENTATIE EN/OF ACTIE?

Wij geven graag een presentatie over ons werk op uw school of vereniging. Wilt u met uw school of vereniging ook een actie doen, bijvoorbeeld een snoeprollenverkoop, klusjeskaartactie of sponsorloop? Dat kan! Wij leveren hiervoor alle benodigde materialen. Neem voor meer informatie vrijblijvend contact op via voorlichting@kimon.nl.

Rugzakjes voor vluchtelingenkinderen

Eind maart heeft Stichting Proplan 306 rugzakjes gevuld voor vluchtelingengezinnen in het Oekraïense Berehove. De rugzakjes, voor zowel jongens als meisjes, waren gevuld met speelgoed en schoolspullen en werden uitgedeeld vanuit de opslag waar onze veldwerker Stefanie betrokken is.

Daarnaast zijn ook Oekraïenstalige Bijbels van de Bijbelvereniging meegegeven, zodat de kinderen niet alleen een cadeau ontvingen, maar ook bemoedigd werden met Gods Woord.

Stichting Kimon hielp bij het mogelijk maken van deze actie en droeg vanuit het noodfonds bij aan de kosten van de Bijbels en de helft van de rugzakjes.

Van pionieren tot professionaliseren

Ze stond bekend om haar ontbijtkoek. Rond een uur of tien moest er steevast koffie worden gedronken en om het uit te houden tot de lunch nam ze altijd een plakje ontbijtkoek. Haar collega's kregen er ook vaak één. We hebben het over Dianne van den Belt, van 2003 tot 2021 was zij werkzaam bij stichting Kimon als bureaumanager. Ze blikt hieronder terug op haar tijd bij stichting Kimon.

“

Het Evangelie was zo levend, dat maakte diepe indruk op mij.”

Verlangen om dienstbaar te zijn

Toen mijn kinderen wat ouder werden, kreeg ik het verlangen om van betekenis te zijn in Gods Koninkrijk. In het *Reformatorisch Dagblad* zag ik een vacature van Stichting Kimon. Ik kende de organisatie via mijn vriendin Marianne, die zich liet uitzenden, en besloot te reageren. Tijdens het gesprek bleek dat ze eigenlijk geen vrijwilliger zochten, maar een bestuurslid. Dat had ik nooit verwacht. Toch zei ik ja. Achteraf zie ik daarin Gods leiding.

Een onverwachte stap

Toen Kimon groeide en een kantoor in Putten opende, zocht onze directeur Kees Moerman een bureaumanager. Ik maakte de advertentie, zonder ooit te denken dat ik zelf geschikt zou zijn. Tot Kees tegen me zei: “Dianne, volgens mij heb ik de juiste persoon al gevonden.” Ik plaatste de vacature alsnog, maar uiteindelijk werd ik gekozen. Mijn vraag was altijd: ‘God, waar wilt U mij hebben?’ Nu wist ik: dit is de plek.

Pionieren met hart en handen

We begonnen klein, echt in de pioniersfase. Ik was een soort octopus die overal tegelijk moest zijn. Dat ging van koffie schenken, naar het begeleiden van veldwerkers, tot het voeren van sollicitatiegesprekken. Ik kreeg energie van dit veelzijdige werk, want snel schakelen is mijn kracht. Het mooiste onderdeel van mijn werk waren de gesprekken met mensen die een verlangen hadden om uitgezonden te worden. Iedereen leefde daarvan op. Het was

bijzonder dat wij daarin een stukje mochten meelopen en Gods leiding mochten zien.

Indrukwekkende veldbezoeken

Mijn eerste veldbezoek was naar Guinee-Bissau. We moesten met een gammelt bootje, samen met bagage en zelfs varkens aan boord, tweeënhalfuur varen. Eenmaal aangekomen was er twee weken geen contact met de buitenwereld mogelijk. De overgang naar zo'n basale cultuur was heel wat voor mij. Ik zag hoe kinderen uit lokale dorpjes samenkwamen voor een kinderdienst, gewoon op een veranda. Jongeren vertelden Bijbelverhalen aan kinderen. Een man las zonder schaamte uit zijn Bijbel onder de mangoboom. Het Evangelie was zo levend, dat maakte diepe indruk op mij.

Een nieuwe wind en een blijvende missie

Vijf jaar geleden ben ik gestopt bij Kimon. Ik voelde op een gegeven moment dat er een nieuwe wind nodig was. Nieuwe mensen, nieuwe ideeën. Dat hoort bij groeien. Ik word blij als ik zie waar Kimon nu staat. Wat begon als een kleine, zoekende organisatie, is uitgegroeid tot een professionele stichting met duidelijke structuren en een breed team. Het is mooi om te zien hoe alles is uitgekristalliseerd, zonder dat de kern verloren is gegaan. Ik vind het mooie van Kimon dat ieder mens met zijn eigen talenten een plekje kan krijgen binnen de organisatie. Of een veldwerker nu zorgdraagt voor twee kinderen of een project leidt wat honderden kinderen bereikt, alles wordt als waardevol gezien.

Terugkijkend met verwondering

Het werk bij Kimon heeft mij gevormd. Als je in Gods Koninkrijk werkt, komt er altijd strijd, maar ik heb Gods zorg sterk ervaren. Als ik terugkijk, verwonder ik me over de weg die Hij met mij gegaan is. En ik ben dankbaar dat ik een stukje van de geschiedenis van Kimon heb mogen meeschrijven.

35 JAAR

1991-2026

JUBILEUM CONCERT

D. V. 6 maart 2027

Met medewerking van
diverse koren en musici

Locatie:
Grote Kerk Harderwijk

in samenwerking met

VOX
Concerts

www.kimon.nl